

*Må tidligst offentliggøres, når talen er holdt
Det talte ord gælder*

**Fhv. orkesterleder Georg Bernhard Dreesen,
FDF Grindsted
Ved mødet i Nybjernt Forsamlingshus
Lørdag den 25. maj 2019 kl. 19.00**

Georg Bernhard Dreesen
Manuskript af talen
Årsmødet i Nybjernt

Som tiden dog går. Et halvt århundrede er gået siden en forventningsfuld flok FDF drenge fra Grindsted igen drog mod syd for at deltage i de sydslesvigske årsmøde.

Denne gang havde vi fået anvist Nybjernt som værtsby. Besøget blev til tradition, som jeg i kunne have kvalt i starten.

Hvorfor dog. Her forklaringen.

Efter min opvækst i Tønning og skolegangen på Uffeskolen i begyndte jeg i 1951 på læreruddannelsen på seminariet i Nr. Nissum og kom til at spille i Lemvig FDF orkester. Musikskolerne havde endnu ukendte. De mange FDF orkestre spredt ud over landet gav næsten eneste mulighed for musikudfoldelse. FDF var så absolut den dominerende leverandør af messingsuppe, og orkestrene fulgte med stor begejstring opfordringen til medvirken ved årsmøderne i Sydslesvig.

Således også Lemvig FDF.

Grænseforeningens nye lokale foreninger og de tusinder af sydslevigske ferie børn havde bevirket en fornyet dansk bevidsthed om landsdelens danske mindretal. De forjættende ord ved genforeningen til de skuffede danskere sønden for den nye grænse "I skal ikke blive glemt" fik fornyet kraft. Men for de fleste var grænsen dog endnu en rød streg på kortet. Kun få familier havde bil, så en orkestertur til Sydslesvig betød opfyldelsen af mange unges rejselyst.

Det kom tydelig til udtryk ved turene med Lemvig FDF. Deltagernes geografiske og historiske horisont blev udvidet ved de vekslende spillesteder, og jeg glædede mig over den voksende interesse for min hjemstavn.

Denne erfaring brugte jeg ved overtagelsen af dirigentstokken for det nedlægstruede FDF orkester i Grindsted. Deltagelse i et årsmøde blev mit mål og medlemmernes mål

Efter tre år som enelærer ved skolen i Svabsted virkede jeg indtil pensioneringen i 1999 som lærer ved Ansager Folke- og Realskole. Allerede ved oprettelsen af FDF i Sydslesvig blev jeg medlem og fortsatte i den blå uniform efter flytningen til Ansager.

I 1961 blev jeg så opfordret til at overtage ledelsen af Grindsted FDF orkester. Efter nogen betænkning, der er immervæk en afstand på 12 km mellem de 2 byer, blev svaret ja. Indtil 1994 blev orkestret næsten min eneste hobby.

Drenge fik igen lyst til at være medlem. Nye kom til. Med en enestående opbakning af kredsledelsen og forældrene kom orkestret igen til at tegne FDF udadtil. Mit mål var i sigte.

I 1962 kunne en forventningsfuld flok på 18 drenge og 2 ledsagere opleve deres første årsmødedeltagelse i Riseby. Den lokale afdeling af grænseforeningen havde givet et klækkeligt beløb til transporten, så udgiften for deltagerne blev rimelig.

Til årsmøderne i 1969 anviste sekretariatet i Flensborg os Nybjernt som værtsby, ukendt også for mig. En overvældende modtagelse ventede os. Opholdet med privatindkvartering, som Elfriede Peper og hendes mand samt Helga og Herbert Hansen havde arrangeret begejstrede drengene, deres forventninger blev til fulde indfriet.

Selvfølgelig meldte vi os også under fanerne det følgende år. Både deltagerne og jeg regnede med et nyt spillested. Dog vi fik igen anvist Nybjernt. Min ide med at udvide deltageres kendskab til landsdelen ved optræden i forskellige byer var dermed udelukket, så jeg med min ide som begrundelse bad om en anden værtsby.

Jeg modtog et venligt svar fra Lene Dørfler, som nok kunne se mening i min tanke, men gerne ville meddele mig, at foreningen i Nybjernt kun var interesseret i at gentage besøget af Grindsted FDF orkester.

Større ros kunne vi næsten ikke få for vores optræden. Jeg fortrød mit brev. Selvfølgelig ville vi efterkomme ønsket. Modtagelsen denne gang bekræftede Lene Dørflers ord. Indkvarteringen ved de samme værter var mere end kærkommen. Ja, vi blev forkælet sagde den yngste deltager på 9 år.

Spiren til 50 års venskab var lagt. Orkestret ikke bare optrådte med en koncert, men deltog med stor begejstring i møderne fra start til slut. Alderspredningen var øget. De ældste deltog i dansen, ja enkelte lod sig friste til et besøg i baren, men i denne hyggelige, afslappede atmosfære var det ikke nødvendigt at påtale "ikke bemærkede" små overtrædelser af samværsreglerne. Turene til Nybjernt vakte ønsket om en gentagelse. Ved årsmødet i 1986 mønstrede orkestret 35 deltagere, hvoraf 25 havde været med nogle gange før.

Problemer kunne vi dog ikke undgå. På en af turene havde stortrommeslageren glemt bæreremmen. Det blev løst med indsamling af livremme. Værre var, at en af tubaspillerne, Søren Steffensen, engang 2 dage før turen fik beskadiget sit ene ben. Han kunne ikke marchere og orkestret kunne ikke undvære ham. Det problem klarede nogle kammerater ved at låne en kørestol på plejehjemmet. 2 veninder af flokken iklædt uniformen kørte ham til stor forundring ved optøget til festpladsen i Slesvig. Det blev gentaget ved den for alle deltagende FDF orkestre afsluttende march i Flensborg fra Nr. Port til Südermarkt, hvor flere hundrede deltagere gav den afsluttende koncert.

For mig er det en stor glæde, at årsmødeturene har nået "50 års-jubilæet" og jeg håber, at de knyttede venskaber mellem Grindsted og Nybjernt vil fortsætte, for at styrke én gensidig følelse af den historiske og kulturelle-samhørighed mellem nord og syd.